

UDK

35.071.5:323(477)

Makale türü:

1.01 Orjinal bilimsel makale

Kabul edildi: 16.03.2018

Revize : 26.03.2018

Onaylandı : 18.04.2018

UKRAYNA'NIN ETNİK POLİTİKASINDA BÖLGESEL KATKI İŞLEMLERİ

Mustafayeva Elzara,

Odessa Bölge Devlet İdare Enstitüsü

Ukrayna Devlet Başkanı Ulusal Kamu İdaresi Akademisi

ÖZET

Makale, etnik faktörün idari-bölge sistemini düzene sokma süreçleri üzerindeki etkisini belirlemeye çalışıyor. Devletin demokratik etnik ulusal politikasının özü, amacı, görevleri ve ilkeleri göz önünde bulundurulur. Makale, idari-bölge sisteminde ülke nüfusunun siyasal karakterini dikkate alan mevzuat normlarını analiz ediyor. Ulusal azınlıkların az ikamet ettiği yerlerdeki toprak topluluklarının örgütlenme sürecine temel yaklaşımlar belirlenir.

Anahtar kelimeler : idari-bölge reformu, ulusal azınlıklar, etnik-ulusal politika.

Ek açıklamalar

Makale, etnik faktörün idari-bölge sisteminin düzenlenme süreçleri üzerindeki etkisini tanımlamaya çalışıyor. Demokratik devlet etno-ulusal politikasının özü, amacı, görevleri ve ilkeleri göz önünde bulundurulur. İdari bölge sisteminde, ülke nüfusunun çok etnik gruplu yapısına ilişkin mevzuat normları analiz edildi. Ulusal azınlıkların az ikamet ettiği yerlerde yerel toplulukların konsolidasyon sürecine temel yaklaşımlar belirlenir.

Anahtar kelimeler: idari-bölge reformu, ulusal azınlıklar, etnik-ulusal politika.

UDK
35.071.5:323(477)

Article type:
1.01 Original scientific article

Received : 16.03.2018

Revise : 26.03.2018

Accepted : 18.04.2018

PROCESSES OF ORGANIZATION OF ADMINISTRATIVE- TERRITORIAL ORGANIZATION OF ETHNO-NATIONAL POLICY OF UKRAINE

Elzara MUSTAFAIEVA,

PhD student of the Public Administration and Regional Study Department,
Odessa Regional Institute for Public Administration,
National Academy for Public Administration

ABSTRACT

The article attempts to define the impact of the ethnic factor on the processes of arrangement of the administrative-territorial system. The essence, purpose, tasks and principles of democratic state ethno-national policy are considered. The norms of legislation on consideration of the poly-ethnic nature of the population of the country in the administrative-territorial system are analyzed. The principal approaches to the process of consolidation of local communities in places of compact residence of national minorities are determined.

Key words: administrative-territorial reform, national minorities, ethno-national policy.

Konunun alaka düzeyi. Ukrayna’da idari-bölge reformunun başlangıcı, Ukrayna Hukukunun kabulü ile bağlantılıdır. “Yerel toplulukların gönüllü olarak birleştirilmesi hakkında” (5 Şubat 2015) [1]. 8 Nisan 2015, Ukrayna Bakanlar Kurulu, yetenekli yerel toplulukların oluşumu için Metodolojiyi onayladı [2]. Kanunda ve Metodolojide, yerel toplulukların birleştirilmesi sürecinde göz önünde bulundurulması gereken bir dizi faktör tanımlanmıştır. Özellikle, yasa, yerel toplulukların gönüllü olarak birleştirilmesi konusunda karar vermede “tarihi, doğal, etnik, kültürel ve diğer faktörlerin dikkate alındığını” (Madde 4) belirtir.

İdari bölge reformu sürecinde tarihsel, etnik ve kültürel faktörleri göz önünde bulundurma şartları Ukrayna’nın bazı bölgeleri için son derece önemlidir. Macarlar, Bulgarlar, Moldovalar, Romenler, Polonyalılar, Rus alt etnik gruplu Lipovalar, Gagavuzlar ve Arnavutlar, bireysel topluluklar ve yerleşim bölgelerinde bazı tahakkümlerle birlikte Ukrayna’da uyum içinde ikamet ettiler [3]. Özellikle, Odessa Bölgesi ülkenin en çok uluslu bölgesine aittir.

Bölgenin Bulgar, Moldova, Gagavuz, Arnavut gibi ulusal azınlıkları, bu ulusları temsil eden Ukrayna vatandaşlarının büyük çoğunluğunu oluşturuyor: Bulgarlar -% 74,0 (150,7 bin); Gagauzis -% 87,5 (27,6 bin); Arnavutlar -% 57,6 (1,9 bin) Odessa bölgesindeki Moldovya topluluğu toplam Ukraynalı Moldova sayısının % 48,1’i (123,8 bin) oluşturuyor. Bir ve aynı Bölge’deki en çok sayıda topluluktur. Nüfus kökünü ve yoğun ikamet, özellikle kırsal kesimde, çoğu Bulgar, Gagavuz, Moldova ve Arnavut, bölge için tipiktir. Buradaki toplulukların etno-ulusal yapısı uzun bir tarihsel süreçte oluşmuştur ve temel olarak i) tek uluslu kompozisyon (Bulgarlar, Moldovyalılar, Gagavuzlar ve diğer köyler), ii) İki kişilik ortak ikametgahı, bazı üç milletten durumlarda, çoğunlukla ulusal azınlıklardan birinin baskınlığı ile. Tarihsel olarak, neredeyse bir tek bölgesel yerleşim alanı olan Bulgarlar, Moldovyalılar ve kısmen Gagavuzlar birkaç bölgede (idari bölgeler) bulunuyordu.

Topluluk bölgelerinin oluşumuna yönelik Perspektif Planlarının ayrıntılı projeleri, bir kural olarak, ulusal azınlıkların uyum içinde ikamet ettiği yerlerde ve yerel topluluklar düzeyinde ve kamu otoritesinin bölge organları düzeyinde uygun desteği alamadı.

Bunun nedenleri, ilk olarak genel olarak birleşme sürecinin örgütlenmesinde yapılan yanlışlıkları (genel bir tartışma olmadan ve bir birliğin bir araya getirilmesinin uygulanabilirliğine inandırıcı bir gerekçe göstermeden ikna edici bir gerekçe olmaksızın, topluluğun genel olarak bir araya gelmesinin planlanmasıdır. Önerilen yerel toplulukların aynı topluluğu, vb.) ve ikincisi, idari birimler nüfusunun etnik-ulusal ve etnik-

dilsel yapısının uygun biçimde değerlendirilmesindeki başarısızlıklar, ulusal azınlıkların yerleşim coğrafyası, yerleşim yerlerinin demografik özellikleri jeopolitik faktör.

Sosyolojik araştırmalara göre, hemen hemen bütün ulusal azınlıklar arasında, nüfusunun farklı bir etnik yapısına sahip olan idari birimlerin tek bir topluluk halinde birleştirilmesine yönelik yaygın bir olumsuz tutum var. Birleşme sürecinin organizasyonuna katılan yetkililer, etnik ilişkilerin ve etnik-ulusal kalkınmanın düzenlenmesi için düzenleyici çerçeveye yeterince tanışmadılar. Ayrıca, ademi merkezîyetçilik süreçleri ile ilgili düzenleyici belgelere özgü bazı sınırlamalar da etkilenmiştir.

Aynı zamanda, bu sorunun tartışılması süreci, ulusal azınlıkların az yerleştiği yerlerdeki yetenekli yerel toplulukların oluşumunda hiçbir nesnel engel olmadığı sonucuna zemin hazırlamaktadır. Birleşme sürecinin kendisinin ve düzenleyici ve yasal desteğinin yanı sıra bilgi desteğinin düzenlenmesine zorunlu olarak dahil edilmesini gerektiren diğer bölgelerden farklı nesnel koşullar vardır.

Son araştırmaların ve yayınların analizi. Özellikle 2014 - 2017 döneminde [4, 5, 6] büyük bir edebiyat ölçeği, kamu otoritesinin ademi merkezîyetçiliği, idari-bölge sisteminin reformu, yerel toplulukların gönüllü olarak birleştirilmesi süreçlerine ayrılmıştır. Bununla birlikte, bazı durumlarda, literatür etno-ulusal bölgesel dönüşüm faktörünü ifade eder [7, 8, 9, 10 ve 11]. Sorunu kamu projeleri ile çözüme girişimi olması tesadüf değildir. Özellikle, 2016 - 2017 döneminde, Uluslararası Rönesans Vakfı, yazarın proje ekibi olarak katıldığı “ulusal azınlıkların yoğun ikamet ettiği yerlerde Ukrayna’da yerel dönüşümlerin uygulanması için mekanizmalar” projesini destekledi.

Genel sorunun çözülmemiş kısımları. Bölgesel reform sürecinde, aşağıdaki hususlar analiz edilmelerini gerektirmektedir: devletin demokratik etno-ulusal politikasının ilkelerinin bir envanteri, etno-sosyal kalkınmanın düzenlenmesi için geçerli yasal ve düzenleyici çerçeve ve etnik (etnik gruplar arası) ilişkiler ; idari-bölgesel sistemde ülke nüfusunun çok etnik gruplu karakterine ilişkin mevzuat normları ve iktidarın düzenlenmesi; Ulusal azınlıkların az ikamet ettiği bölgelerdeki yerel toplulukların birleştirilmesi sürecinin normatif yasal desteği; Ulusal azınlıkların az ikamet ettiği bölgelerdeki yerel toplulukların birleştirilmesi sürecine kilit yaklaşımlar.

Makalenin amacı. Makalenin amacı, i) devlet-etno-ulusal politikasının idari-bölge reformu bağlamında uygulanmasına ilişkin ilkeleri belirlemek ve ii) mevcut mevzuattaki mekanizmalarla ilgili değişikliklere dayanarak teklifler geliştirmek. Ukrayna’da bölgesel bölünme sisteminin düzeyinde.

Metnin ana gövdesi. Devletin etnik-ulusal politikası, toplumun etno-sosyal, etno-kültürel ve etno-politik gelişiminde kavramsal programlar ve örgütsel önlemler sistemidir [12]. Diğer politikalar gibi, iki seviyesi vardır: teorik ve pratik. Kamu etno-ulusal politikasının amacı, ülkenin tüm etnik topluluklarının serbest gelişmesinde; Görevi bunun için yasal, sosyo-ekonomik, politik ve diğer önkoşullar oluşturmaktır. Organik olarak ekonomik politika ile bağlantılıdır; Çeşitli etnik toplulukların demografik davranışlarının özelliklerini, ikamet ettikleri topraklardaki ekolojik durumu, göç süreçlerini, vb. dikkate alması gerekir. Bu, etno ve ulus-oluşum süreçleri için doğal seyri teşvik etmektir. toplumun etnik bileşenleri, etnik-ulusal çıkarları uzlaştırmak, çeşitli tezahürlerinde etnik yaşamı düzenlemek, tüm sosyal alanlardaki etnik-ulusal faktörleri hesaba katarak, yalnızca kültürel olanlara etnik, etnik-ulusal çıkarları inşa etmeyi reddetmek anlamına gelir (bu terimin dar anlamında). Bu politikanın merkezi, bir erkeğin ve bir kolektifin etnik birimler olarak sosyal gelişiminin ihtiyaçlarıdır.

Günümüzde Ukrayna devlet ulusal politikası, toplumun yaşamının çeşitli alanlarında çok çeşitli görevlerin uygulanmasını öngörmelidir.

Siyasi ve yasal alanda:

- Vatandaşlık, ırk kimliği ve dinine bakmaksızın, Ukrayna vatandaşlarının toplum yaşamının tüm alanlarına eşit katılımının Anayasa uyarınca güvence altına alınması;
- Etno-ulusal süreçlerin düzenlenmesi için uygun bir yasal ve düzenleyici çerçevenin oluşturulması;

- Ukrayna dilinin devlet dili statüsünde onaylanması;

- Etnik toplulukların kendi kendine örgütlenmesi, devlet oluşturma süreçlerine katılımları ve çıkarlarını etkileyen kararların kamu makamları tarafından kabul edilmesi için siyasi ve yasal koşulların sağlanması;

- Karşılıklı anlayış ve hoşgörü atmosferi, ulusal anlaşma ve barış ortamı yaratmak için siyasal sistemin tüm bileşenlerinin, sivil toplum kuruluşlarının çabalarının birleştirilmesi;

- Otoktondaki yerli halklara ve tarihsel olarak Ukrayna topraklarında yaşayan ilgili ulusal azınlıklara, etno-bitkilerine ve etno-mekumlarına azami yetkinlikte yardım etmek;

- Göçün yasal olarak düzenlenmesi ve mülteci ve göçmen haklarının korunması;

- Ulusal münhasırlık, şovenizm, etnik aşırılıkçılık ve yabancı düşmanlığı ideolojisinin genişlemesine karşı etkili bir karşılaşma;

- Ulusal azınlıklara anadilleri ve Ukrayna ile Ukrayna diasporasıyla serbest bağlar sağlayacak siyasi ön koşulların yaratılması;
- Yabancı yasal Ukraynalı haklarının uluslararası hukuk kurumları çerçevesinde korunması.

Sosyo-ekonomik alanda:

- etnik toplulukların hayatının ekonomik temelini güçlendirmek, geçim kaynaklarının geleneksel sistemlerini modernize etmek için koruma. Yerli bölgelerin sosyo-ekonomik altyapısının geliştirilmesi ve ulusal azınlıkların yoğun olarak ikamet etmesi;

- mülkiyet ilişkilerinin yeniden düzenlenmesi sürecinde farklı milletlerden ve etnik gruplardan oluşan Ukrayna vatandaşlarına eşitlik ve fırsat eşitliği sağlanması, ulusal çıkarları dikkate alarak toplulukların ekonomik çıkarlarının gerçekleştirilmesi;

- Ulusal bazda sürgünler nedeniyle sosyal deformasyonların düzeltilmesi, geri dönenlerin düzenlenmesi ve sosyal adaptasyonu. Mültecilerin ve göçmenlerin sosyal sorunlarını çözmek için koşullar yaratmak;

- çeşitli etnik toplulukların gelişiminin sosyal, ekonomik ve kültürel seviyelerindeki mevcut boşluğu aşmak;

- Etno-demografik süreçlerin düzenlenmesi;

- Etnik toplulukların zihniyetlerini ve geleneklerini maksimum dikkate alarak kurumsal reformların uygulanması.

Manevi alanda:

- Yerli halkların ve ulusal azınlıkların dillerinin gerçek eşitliği, nesnel olarak gerekli ve olası sınırlarda işleyişini sağlamak;

- Ukrayna'yı dolduran etnik toplulukların yaşamları ve sorunları hakkında güvenilir bilgilerin yaygınlaştırılması, toplumun bütün üyelerinin kültürlerine, dinlerine, geleneklerine ve göreneklerine saygı duymasını teşvik etmek;

- Ukrayna ulusal ve orta okullarının güçlendirilmesi, yerli halkların ve ulusal azınlıkların milli eğitiminin geliştirilmesi;

- her yeni nesil milli bilinçliliğin oluşumunu, diğer insanların değerlerini algılamaya, dünya kültürünün kazanımlarına açık;

- Ukrayna dışındaki önceki ulusal entelijensiya nesiller tarafından oluşturulan Ukrayna kültürünün gelişmesi için koşulların yaratılması.

Demokratik etnik politika, Ukraynalı çok ırklı toplumun ilerici ve ilerici gelişimi için sanatın zorluklarına yeterince cevap vermektir. Anahtar, aşağıdan yukarıya doğru hükümler gibi bir dizi ilkeye dayanmalıdır:

– hukukun üstünlüğü ve uluslararası hukukun normları;

– Ukrayna vatandaşlarının ulusal (etnik) kökenleri, ırkları, dinleri, dilleri ve bunların uygulama olanakları ne olursa olsun hak ve özgürlüklerinin eşitliği;

– etnik toplulukların öz-değerler olarak tanınması, kültürel öz belirleme ve öz-örgütlenme için doğal hakları;

– kendi kendini tanımlayan etnik toplulukların, hukukun ve Ukrayna devlet inşası konularının tanınması;

– Ukrayna toplumunun çok etnikli karakterinin ve çok kültürlülüğünün tanınması;

– Tamamlayıcılık ilkesi temelinde en uygun ulusal, bölgesel ve etnik çıkar dengesinin desteklenmesi;

– Hümanizm, etnik problemleri “ne pahasına olursa” zorla yöntemlerle çözmeyi reddetmek;

– sosyal dönüşüm sürecinde geleneksel değerlerin ve modernleşmenin birleşimi;

– Gerçekçilik ve rasyonellik, ağırlıklandırma, kapsamlı bilimsel analize dayalı;

– Bölgesel yönlendirme yaklaşımı[13].

Devletin etnik politikası, idari alan da dahil olmak üzere diğer devlet politikası alanlarıyla uyuşmalıdır. Ukrayna’da idari süreçlerin gelişiminde 2014 yılından bu yana görülen ana eğilim ademi merkezîyetçiliktir. Çok boyutlu bir fenomen olarak, ademi merkezîyetçilik, yerel öz yönetimin bölgesel temelini ve yeni bir temelde idari-bölgesel bölümün değiştirilmesiyle ilgili bölgesel yönü de içerir.

Bununla birlikte, bölgesel reform sürecinde, özellikle etnik grubun bir ya da başka bir azınlığın egemen olduğu yerel topluluklarda, Ukrayna'nın belirli bölgelerinde etno-politik durumun özelliklerini dikkate almama tehlikesi vardır. Bu öncelikle, baskın Bulgarca, Macarca, Moldova, Rumen ve Rus nüfusu olan bölgesel birimlerle ilgilidir.

Mevcut mevzuat, idari bölge sisteminde ve iktidarın düzenlenmesinde ülke nüfusunun çok etnik gruplu yapısına ilişkin bir dizi norm içermektedir. Örneğin, Ukrayna Anayasası'nın 119. maddesi, yerel halk idarelerinin yerli halkların ve ulusal azınlıkların kompakt ikamet ettiği bölgelerindeki yerel devlet idaresinin, ulusal ve kültürel gelişimlerinin devlet ve bölgesel programlarının uygulanmasını sağlamasını şart koşar. Ek olarak, Ukrayna Anayasası'nın 132. maddesi, Ukrayna toprak yapısının, devlet topraklarının birliği ve bütünlüğü, devlet iktidarının uygulanmasında merkezileşme ve ademi merkeziyetçiliğin, devletin gücünün dengelenmesi ve sosyo-ekonomik kalkınması ilkelerine dayandığını söylemektedir bölgeler tarihi, ekonomik, ekolojik, coğrafi ve demografik özellikleri, etnik ve kültürel gelenekleri ile ilgili.

Anayasa normları olan “Yerel Devlet İdareleri Hakkında” Ukrayna Yasası, ilgili idari-bölge birimindeki yerel devlet idaresinin, halkın bütün alanlarında, bir devlet dili olarak Ukrayna dilinin kapsamlı gelişimi ve işleyişine ilişkin mevzuatın uygulanmasını öngörmektedir. hayat, diğer milletlerin dillerinin geliştirilmesi ve kullanımı için koşulların yaratılması; ulusal azınlıklar ve göç konusunda mevzuatın uygulanmasının sağlanması; konularda vatandaşların ilgili dernekleri ile etkileşime geçmelidir.

Köyün, ilçenin ve şehir konseylerinin yürütme organlarının yetkisi dahilindeki “Ukrayna'da Yerel Özerklik Üzerine” Ukrayna Yasası, bölgesel dilin dağıtıldığı bölgede hüküm sürmektedir, bu konuda eğitim verilmesi bölgesel veya azınlık dili.

Devlet dil politikasını uygularken Ukrayna Devleti Politikalarının İlkeleri Hakkında Kanununa göre, Ukrayna'nın bölgesel veya azınlık dillerinin dağılımının sınırlarının hükümlerine uymalarını sağlamak için saygı ilkesine uymak veya yeni idari bölge sistemi, gelişimlerinin önünde engel oluşturmaz. Ukrayna vatandaşlarına, devlet dilinde ve bölgesel veya azınlık dillerinde eğitim alma hakkı garanti edilmektedir. Bu hak, okul öncesi çocuk kurumları, genel ortaöğretim, müfredat dışı, mesleki ve daha yüksek devlet ve ortak eğitim kurumları ile Ukrayna veya Ukrayna'nın eğitim konusundaki mevzuatını izleyen vatandaşların ihtiyaçlarına uygun olarak oluşturulmuş diğer öğretim dilleri. Devlet ve toplumsal eğitim kuruluşları, öğretimin dili hakkında yeterli sayıda açıklayıcı ifadenin varlığında, çalışmanın bir bütün olarak eğitim kurumu dışındaki bir dilde yapıldığı, belirlenen usule göre gruplar halinde ayrı

sınıflar yaratır. Öğrencilerden (küçükler için - ebeveynlerden veya ikamet eden kişilerden), Ukrayna eğitim mevzuatına uygun öğrenciler.

Az sayıda dil grubunu sürdürmek için, küçük ölçekli eğitim kurumlarının oluşumuna ilişkin normlar, sınıflar, gruplar ve işleyiş koşulları bir yasa ile belirlenen usule göre belirlenir. Tüm genel ortaöğretim okulları, devlet dilini ve bölgesel veya azınlık dillerinden birini incelemeyi sağlar. Bölgedeki bu dillerin yaygınlığını dikkate alarak, eğitim yasasına uygun olarak yerel konseyler, bölgesel veya azınlık dilleri araştırmasının kapsamını belirler. Ulusal azınlıkların az ikametgahı alanında idari ve bölgesel bölünme sorunlarının çözülmesi sürecinin yasal çerçevesini nitelemek için, “Yerel toplulukların gönüllü olarak birleştirilmesi” yasası ilk önce Ukrayna Kanunu çıkar. Yetenekli yerel toplulukların oluşumu için mekanizma ve koşullar, ayrıca Kırım Özerk Cumhuriyeti topraklarının ve bölgelerinin oluşumu için uzun vadeli bir planın geliştirilmesi ve onaylanması prosedürü, onaylı Metodoloji tarafından belirlenir. 8 Nisan 2015 tarihinden itibaren Ukrayna Bakanlar Kabinesi, numara 214.

Kayda değer olan “Yerel toplulukların gönüllü olarak birleştirilmesi üzerine” olan Ukrayna Yasası normlarıdır; bu, bölgesel toplulukların gönüllü birlikteliğiyle ilgili karar alma sürecinde, onları etkileyen tarihi, doğal, etnik, kültürel ve diğer faktörlerin alınmasıdır. hesaba katmak. birleştirilen yerel topluluğun sosyo-ekonomik gelişimi üzerine.

Aynı zamanda, “Yerel toplulukların gönüllü olarak birleştirilmesi” başlıklı Ukrayna Kanununun 4 üncü maddesinin Ukrayna Anayasası’nın 132. maddesinde yer alan normları uygunsuz şekilde yansıttığına dikkat edilmelidir. Kanun, ilkeleri belirlerken, Anayasa’ya atıfta bulunarak “çokkültürlülüğü hesaba katma” ilkesini bile ifade etmiyor (“anayasa ve yasallık”).

Ayrıca, Anayasa’da (Madde 132), “tarihsel, demografik, etnik ve kültürel geleneklerin” dikkate alınması, Ukrayna’nın bölgesel yapısının dayandığı ilkeler arasında isimlendirilmişse, o zaman yasa sadece “tarihsel, etnik” kültürel ve diğer faktörler, “yerel toplulukların birleştirilmesinin sosyo-ekonomik gelişimini etkilediklerinin” kabul edilmesi şartıyla.

Yetenekli yerel toplulukların oluşumu için bahsedilen Metodoloji, yetenekli yerel toplulukların oluşumunun, ilgili idari-bölge birimlerinin gelişiminin tarihi, coğrafi, sosyo-ekonomik ve kültürel özellikleri dikkate alınarak gerçekleştirildiğini de belirlemektedir. Bununla birlikte, genel olarak, metodoloji aynı zamanda “etnik” özelliklerin dikkatini de dışladı ve ayrıca “tarihsel” ve “kültürel” özelliklerin ne şekilde dikkate alınması gerektiğini belirtmedi.

Ek olarak, Metodoloji (paragraf 8 ve 9), bir durumda tavsiye edilen (paragraf 8), başka bir düzenlemede (madde 9) tavsiye edilen Ukrayna Kanununun “Yerel toplulukların gönüllü olarak birleştirilmesi” nin 4 üncü maddesinin (3. bölüm) içeriğiyle çelişmektedir. Bu birleşme sürecinin yalnızca mevcut rayon bölümü içinde gerçekleştirilmesi gerekir, ancak bu etnik faktörlerin dikkate alınmasında bir engel olabilir. Ayrıca, etno-ulusal karakter, uzun vadeli taslak bir taslak tasarının hazırlanmasında ilgili idari bölge birimleri ve zorunlu olması gereken yetenekli yerel toplulukların pasaportları dahil olmak üzere kamu kurumlarının temsilcilerinin dahil edilmesi de uygun değildir.

Yerli halkların ve ulusal azınlıkların kompakt olarak ikamet ettiği yerlerde, yerel toplulukların oluşumunun öncelikli görevlerinin yaşam ortamının korunması olduğunu belirterek “Yerel toplulukların gönüllü olarak birleştirilmesi” başlıklı Ukrayna Kanununun değiştirilmesi önerildi. yerli halkların ve azınlıkların azınlığı, etnik-kültürel çeşitliliğin teşvik edilmesi, birleşmiş topluluklardaki etnik (ulusal) grupların sosyo-kültürel gelişiminin, anayasa insan ve medeni haklarının sıkı bir şekilde gözetilmesinde özel gereksinimlerinin karşılanması.

Bir ulusal azınlığın kompakt ikamet ülkesinin çeşitli yerel topluluklar arasında dağılımının yaşanmaması durumundan kaçınmak için, yetenekli bir yerel topluluğun topraklarının sınırlarının, dış sınırlarını dikkate almadan tespit edilebileceğini tespit etmek önerilmektedir. İlgili belediyelerin yargı yetkisi altındaki yerleşim yerlerinin nüfusunun etnik bileşiminde farklılıklar olması durumunda, bileşimine dahil olan yerel toplulukların konseylerinin yetkisi. “

Bazen etnik olmayan bir yapıya sahip olan eski toplulukların gönüllü ve haklarının teminatını arttırmak için, yerel toplulukların gönüllü olarak birleştirilmesi hakkındaki karar taslağının belirlenmiş şartlara uygun olması halinde, kırsal kesim belediyeler, belediye meclisleri, yerel referandumda onaylanması gereken bir ihtiyaç olarak birleşme konusunda idari bir anlaşmaya girebilirler. İdari anlaşmanın içeriği, yerel toplulukların bir parçası olan sosyo-ekonomik, ekolojik ve etno-kültürel gelişimiyle ilgili olarak yerel topluluk topluluğunun taahhüdü olmalıdır.

Ayrıca, “Ukrayna’da Yerel Özerklikle İlgili Devlete Dair Ukrayna” Kanununu değiştirmeyi ve yerel halkın ve ulusal azınlıkların yerel özyönetim sistemindeki haklarının sağlanması ”başlıklı yazı ile eklenmesi gerektiğini düşünüyoruz. içeriği ile tanımını yapan “nüfusun etnik öz-örgütlenme organları” kavramı:

- Yerel özyönetim sisteminde etno-kültürel hakların uygulanmasının biçimleri;

- yerli halkların ve ulusal azınlıkların yerel makamlarda temsil edilme biçimleri, birleştirilmiş topluluklar içindeki etnik grupların çıkarlarını göz önünde bulunduran tespit ve garanti mekanizmaları; topluluk veya ayrı yerleşim;

- Buna göre, etnik öz-örgütlenme organlarının girişimlerinin zorunlu olarak birleştirilmiş topluluğun otoritesi tarafından göz önünde bulundurulması gerektiği norm ve bu etnik grubun çıkarlarını etkileyen konseyin veya yürütme kurulunun kararı ile karar verilmesi gerektiği starosta veya / veya göreceli milletvekilleri aracılığıyla aracılık eder.

Nüfusun etnik öz-örgütlenme organı tarafından yapılan teklifin reddedilmesi durumunda, doğru bir açıklama yapılır; Ulusal-kültürel özerklik hakkının uygulanmasına ilişkin etnik öz-örgütlenme kararları organının pozisyonuna aykırı olarak, ulusal toplu veya bireysel hakların ihlali mahkemede temyiz edilebilir.

Yerli halkların ve ulusal azınlıkların kompakt ikamet ettiği yerlerde, tek yetkili seçmenlerin oluşumunun hesaba katılması gereken normlar uyarınca Ukrayna “Yerel Seçimler” Kanununda değişiklik yapılması gerektiğini düşünüyoruz. Bu ulusal toplulukların yeniden yerleştirilme aralığı “: Yerli halkların ve ulusal azınlıkların kompakt ikamet ettiği yerlerde, köy milletvekilleri, kasaba konseyleri ve adayların köy, şehir, belediye başkanı ve starosta pozisyonuna aday gösterme hakkı Ayrıca, bu idari bölge birimi sınırları dahilinde yasaya uygun hareket eden ulusal kamu dernekleri aracılığıyla da gerçekleştirilir.

Bize göre, “Yerel Toplulukların İşbirliği Üzerine” Ukrayna Kanunu da etnik faktörü dikkate almalıdır. Özellikle, yasanın 5. Maddesinin 1. Kısımında, toplulukların etno-ulusal kalkınma meseleleriyle ilgili işbirliğinin hem yerli halkların hem de ulusal azınlıkların tarihi yerleşim bölgesi içerisinde gerçekleştirilebileceği norm ile desteklenebilir. Ekstra bölgesel olduğu gibi (bölge, ülke ve uluslararası işbirliği) “”. İşbirliğini teşvik etmek, devletin politikasının öncelikli alanlarında, küçük yerleşim yerleri de dahil olmak üzere, yerel işbirliği konularının bütçelerine sübvansiyonlar sağlanarak yapılmalıdır yerli halklar ve ulusal azınlıklar, sosyo-ekonomik ve ulusal-kültürel gelişim programlarını uygulamak.

Yukarıdaki teklifler çerçevesinde, iyileştirilmeleri, aşağıdakiler de dahil olmak üzere, alt düzenlemeler gerektirecektir:

“Bakanlar Kurulu’nun 16 Mart 2016 tarihli Kararı No. 200“ Devlet Bütçesinden Yerel Bütçelere Sübvansiyon Verilmesinin Bazı Beraberindeki Yerel Toplulukların Altyapısının Oluşumu Üzerine Verilmesine İlişkin Bazı Hususlar ” ulusal azınlıkların kompakt ikametgahını içeren birleşik bölgesel topluluklar;

Ukrayna Bakanlar Kurulu Kararının 05.08.2015 tarihli ve 214 sayılı “Yeterli yerel toplulukların oluşturulmasına ilişkin Metodolojinin Onaylanmasına İlişkin Karar”, özellikle de etnik yapı göstergesinin göstergesine göre yetenekli bir yerel topluluk pasaportunun eklenmesiyle ilgili olarak Nüfusun ve dillerin ortaöğretimde ve okul öncesi eğitim kurumlarında, okul dışı eğitim kurumlarında (etnik ve / veya etnik-dilbilimsel özelliklere göre yerel bir topluluk kapasitesi dahilindeki yerleşimler arasında önemli farklılıklar varsa) kullanılması .

Sonuçlar.

Avrupa Anayasasının, “Ukrayna’daki Ulusal Azınlıklar Hakkında” ve “Devlet Dil Politikaları İlkeleri”, Ulusal Korumaya İlişkin Avrupa Konseyi Çerçeve Sözleşmesi ile yönlendirilen, doğrudan eylem kuralları olarak Ukrayna Anayasası’nın sağlanmasına dayanarak, Etnik ilişkiler konusundaki azınlıklar ve diğer ulusal ve uluslararası hukuk normları, yerel toplulukların, genel olarak idari-bölge reformu gibi bazı ulusal azınlıkların kompakt ikametlerinin neden olduğu özelliklerin birleşmesi sürecinde bu temel yaklaşımları tanımlamak mümkündür. .

1. Ulusal azınlıkların kompakt olarak ikamet ettiği yerlerde yetenekli birleştirilen toplulukların oluşumunun temel amacı, ulusal azınlıkların yaşam ortamını korumak ve koşullarını sağlamak için ilgili bölgelerin sürdürülebilir kalkınması için sosyo-ekonomik temel oluşturmaktır. ücretsiz ve kapsamlı gelişme.

2. Gönüllülük ilkesini göz ardı etmenin kabul edilemezliği, etnik toplulukların görüşlerini dikkate alma zorunluluğu.

3. Ulusal azınlıkların rızası olmadan makul olmayan ve / veya ulusal azınlıkların rızası olmadan idari-bölgesel önlemler reformu sürecinde yapılan bakım, ilgili idari birimlerin nüfusunun etnik ve etnik-dilli yapısını değiştirir ve kolektif ve / veya bireyin kısıtlanmasına yol açabilir, haklar ve özgürlükler.

4. Etno-kültürel çeşitliliğe yönelim, birleştirilmiş topluluklar içindeki etnik (ulusal) grupların sosyal ve kültürel gelişimine özgü tüketimin dikkate

alınması ve vatandaşın ve insanın anayasal haklarının yetersiz sağlanması.

5. Yerel (azınlığın tarihi ikametgahı alanı dahilinde) bölgesinde ve bölge içi (bölge, Ukrayna ve dışında) bölge içi (uluslar arası) ilişkinin gelişiminin korunması.

6. Her etnik topluluğun özel ihtiyaçlarını göz önünde bulundurabilen ve hedeflenen devlet etno-ulusal politikasını takip edebilecek bir bölgesel kamu düzen sistemi sistemi oluşturulması.

7. Jeopolitik faktör etkisinin değerlendirilmesi.

Bu çalışmada, ulusal azınlıkların az ikamet ettiği yerlerdeki mevcut demografik, sosyo-ekonomik ve ekolojik sorunların yanı sıra ulusal azınlık topluluklarının bölgelerinin modellenmesi ve bunların uygulanmasının analizi gerekmektedir.

REFERANSLAR

1. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України від 05.02.2015 р. № 157-VIII. - Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/157-19>

2. Про затвердження Методики формування спроможних територіальних громад: Постанова Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2015 р. № 214. - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/214-2015-%D0%BF>

3. Розподіл населення України за рідною мовою за національністю в розрізі адміністративних одиниць. – Режим доступу: http://2001.ukrcensus.gov.ua/results/nationality_population/.

4. Бойко Ю.В. Проблеми реалізації муніципальної реформи у контексті створення об'єднаних громад: сучасні підходи та перспективи / Ю.В. Бойко // Вісник Маріупольського державного університету. Серія : Право. – 2016. – Вип. 11. – С. 79-86.

5. Любченко П. Територіальна основа місцевого самоврядування: основні напрямки реформування / П. Любченко // Юридичний вісник. – 2015. – № 3. – С. 71-77.

6. Матвієнко А. Правові засади об'єднання територіальних громад в Україні / А. Матвієнко // *Evropsky politicky a pravni diskurz*. – 2015. – Vol.

2, Iss. 5. – С. 131-134.

7. Кучабський, О. Г. Проблема етнопонаціональної автономії в контексті адміністративно-територіальної реформи в Україні [Текст] / О. Г. Кучабський // Публічне управління : теорія та практика : збірник наукових праць Асоціації докторів наук з державного управління. – Х. : Вид-во “ДокНаукДержУпр”, 2010. – № 3/4. – С. 166-169.

8. Магновський, І. Й. Етнорегіональна концепція реформування територіального устрою України [Текст] / І. Й. Магновський // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. – 2011. – №1. – С. 106-114.

9. Надолішній, П. І. Проблеми раціонального адміністративно-територіального поділу і місцевого самоврядування у призмі етнічної самоорганізації [Текст] / П. І. Надолішній // Вдосконалення системи державного управління соціально-економічними та політичними процесами в регіоні: (На прикл. півдня України): Збірник наукових праць. – Одеса, 1998. – С. 147-153

10. Оргієць, О. М. Розробка моделі комунізованих адміністративно-територіальних одиниць базового рівня в умовах етнопонаціонального різноманіття [Текст] / О. М. Оргієць // Теорія та практика державного управління: Збірник наукових праць. – Вип. 2 (37). – Х.: ХарРІДУ НАДУ, 2012. – С. 339-346.

11. Явір, В. А. Етнополітичні виклики адміністративно-територіального устрою України [Текст] / В. А. Явір // Правова держава. – 2013. – Вип. 24. – С. 412-419.

12. Куц Ю.О. Етнопонаціональна політика України – головний напрям управління етнопонаціональною сферою / Ю.О. Куц // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – 2000. – № 12(1). – С. 256-260

13. Овчаренко В. Етнополітика в сучасній Україні: проблеми формування законодавчої бази / В. Овчаренко // Етнічна історія народів Європи. - 2013. - Вип. 39. – С. 118-123.

